

תת"ע 8521/11/21 - זיאד עיאט נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8521-11-21 מדינת ישראל נ' עיאט
תיק חיצוני: 10251824305

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש

זיאד עיאט
ע"י ב"כ עו"ד עלאא אבו מוך

נגד
משיבה

מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ
עו"ד נופר כץ חביב

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 02.12.21, ונדון במסגרתו לפסילה, פסילה על תנאי וקנס.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, ברי כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שאין מחלוקת כי המבקש קיבל את ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה, כפי העולה מאישור המסירה אשר צורף לכתב האישום המצוי בתיק בית המשפט; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו. אלא שלטענת המבקש, כשקיבל את הזימון לדיון הוא פנה לעורך דין לצורך הטיפול בתיק, וסבר כי עוה"ד תדחה את הדיון, וביום 26.07.22 נעצר על ידי שוטר ונדהם לגלות כי נשפט בהעדרו ונפסל ל- 60 יום.

הטענות בדבר אי ההתייצבות לדיון בשל מחדל של עורך דין נטענו בעלמא וללא כל תימוכין (ראו רע"פ 7789/14 מוחמד זחאיכה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.12.2014); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 59362-09-20 טאטור נ' מדינת ישראל, 18.10.20). כך למשל לא צורף יפוי כח לעורך הדין, ולא צורף תצהיר תגובת עורכת הדין כנדרש, ואף לא פניות המבקש לעורכת הדין.

יתרה מכך, נפסק, כי שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי להצדיק את אי ההתייצבות (ראו עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו,

04.09.2011); וגם אם המחדל של אי ההתייצבות לדיון נעוץ בעורך דין, יש לראות את מחדל עורך הדין כמחדלו של המבקש עצמו, אשר אף הוא לא דאג להתייצב לדיון; ואף לא לברר למתי נדחה הדיון או מה היו תוצאות הדיון לאחר מועד הדיון אליו זומן כדיון.

בנסיבות אלה, אין גם בטענה בדבר גל הקורונה כדי להצדיק את אי ההתייצבות לדיון.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו "טענות כבדות משקל כנגד האישום", ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

גם העונש שהושת על המבקש (2 חודשי פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב בתקופת פקיעת הרישיון (מעל 2 שנים), והעבירות המבוצעות במהלך תקופה זו (14 הרשעות בתקופת הפקיעה ממאי 2019, כפי העולה מטיעוני המאשימה), ובעברו התעבורתי (נוהג משנת 2013 ולחובתו 31 הרשעות קודמות לרבות דומות); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"ב, 17 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.